

የሕዝብ ኑሮ፡ በኢትዮጵያ ቴሌቪዥንና በኢትዮጵያ መሬት ላይ ክፍል አንድ

ፍስሐ ዘማርያም - ታህሣሥ 21/2002

እንደ መግቢያ

በፅንሰ ሀሳብም ሆነ በተግባር እንደሚታወቀው፤ ድህነት ትርጉምና መገለጫው ሰፊ ነው። ድህነት መሠረታዊ ፍላጎቶችን መነፈግ፤ ማጣት፤ ማሟላት አለመቻል ነው። ድህነት ረሀብና እርዛት ነው፤ በቂ መጠለያ አለማግኘት ወይም መጠለያ አልባ መሆን ነው። ድህነት ንጹህ የመጠጥ ውኃ አለማግኘት ነው፤ መሠረታዊ ንጹህና በጎደለው ሁኔታና ከባቢ ውስጥ ለመኖር መገደድ ነው። ጨቅላ ህፃናትና እናቶችን ጨምሮ ለቀላል በሽታዎች ሳይቀር በቀላሉ መጋለጥና ታሞ ለመታከም አቅም ማጣት ነው። ድህነት ማንበብና መጻፍ አለመቻል ነው፤ ትምህርት ቤት የመሄድ ዕድል መነፈግ ነው፤ ትምህርት ቤት ገብቶም ጥራት ያለውና ለቁምነገር የሚያበቃ ትምህርት አለማግኘት ነው። ድህነት ሥራ ማጣት ነው፤ ዛሬን ብቻ እንደ ምንም ማለፍ፤ ነገ ምግብ እንኳን ስለማግኘታችን እርግጠኛ አለመሆን፤ በፍጹም ፍርሐትና ስጋት መዋጥ፤ ተስፋ ማጣትና በሰቀቀን መኖር ነው። ይህ ፍጹም ድህነት ነው። ይህ 50 በመቶ የሚጠጋው የሐገራችን ሕዝብ የዕለት ተለት ዕጣ ፈንታ ነው። በኢትዮጵያ ትልልቅና ትንንሽ ከተሞችም ያለው ረሀብና ዘግናኝ የኑሮ ውድነት እንደ ገጠሩ በግልጽ አይታይ ይሆናል። ገና በዝርዝር ባለመዘገቡም ሊሆን ይችላል። ያም ሆነ ይህ በኢትዮጵያ ከተሞች በኑሮ ውድነትና በድህነት የሚሞቅቀው የመካከለኛውና የታችኛው መደብ ሕብረተሰብ ቁጥሩ በሚሊዮኖች የሚገለጽ ነው።

የጽሁፉ ዓላማ

የዚህ ጽሁፍ (ክፍል አንድ እና ክፍል ሁለት) ዋና ጉዳይ የአብዛኛውን የኢትዮጵያ ሕብረተሰብ የመሬት ላይ “የሲያል” ኑሮና የቴሌቪዥን ላይ “የገነት” ኑሮ በንጽጽር ማየት ነው። ንጽጽሩ የፕሮፓጋንዳውን ዓይን ማውጣትና ጎን ለጎንም የሕዝቡን የኑሮ ችግር ጥልቀት እንዲሁም አንገብጋቢነቱን በይበልጥ ለመገንዘብ ይጠቅም ይሆናል። ኑሮአቸው በእጅጉ ተሻሻለ የተባሉ ጥቂት ሰዎች እንዲሁም የቁጥር መስፈሪያ የማያውቃቸውና በመሬት ላይ የማናያቸው መናፍስትም በኢትዮጵያ ቴሌቪዥንና ሬዲዮ ነጋ ጠባ ይቀርቡልናል። በዚህ ክፍል የፕሮፓጋንዳው ባህርይ፤ ተልእኮ፤ ዓላማ፤ ይዘትና አቀራረብ ይዳሰሳል። በክፍል ሁለት ደግሞ በኢቴቪ ከሚቀርብልን የምናባዊ ፍጡራን “የድሎትና የምቶት ኑሮ” በተቃራኒው ያለውን ዕውነታ እናያለን። ስለራሳችን ስለተራ ሰዎች ማለትም ሥጋና ነፍስ ስላለን ግለሰቦች፤ ስለቤተሰቦቻችን፤ ስለጎረቤቶቻችን፤ ስለሥራ ባልደረቦቻችንና ስለ ወገኖቻችን በመሬት ላይ የሚታየውን የዕለት ኑሮ፤ ቦታ፤ ጊዜና ሁኔታዎችን እያጠቀሰን እኛው ራሳችን እንናገራለን - እንነጋገራለን።

የቴሌቪዥንና የመሬት ላይ ኑሮአችን ንጽጽሩ ጭማቂ ውጤት ቁጭትና ቁጣን ካጠናከረ አንድ ተፈላጊ ነገር ነው። ማንና ምንድን ነው ለዚህ የዳረገን? ለመሆኑ ይህ ሐገርና በሥራ ላይ ያለው ፖሊሲ (መንግሥት) የማን ነው? የኛና የወገኖቻችንን ነገር እንዴት ሊሆን ነው? ወደ ምን የባሰ አዘቅት ውስጥ እየወረደን ነው? ይህንን የአዘቅት ጉዞ እንዴት ነው የምንገታው? ከአዘቅቱ የምንወጣውስ በምን መላ ነው? ነገ ሳይሆን ዛሬና አሁኑኑ ምንና እንዴት ማድረግ አለብን? አጣዳፊ የለውጥ እንቅስቃሴን የሚሹ የህልውና ጥያቄዎች ናቸው።

በአጠቃላይ የዚህ ጽሁፍ ዓላማ፤ የሚያነበውን ሰው አፍታ ወስዶ በነዚህ ጥያቄዎች ዙሪያ የምር እንዲያሰላስል መጎትጎት ነው። እንደ ችግሩ ክፋት ከሆነና እንደ ባለጉዳይም፤ “ዕውነት የኛና የወገኖቻችን ኑሮና የሐገራችን ነገር እንዴት እየሆነ ነው?” የሚለውን ጥያቄ ማንሳት ያለብን ገና ዛሬ ሳይሆን ትናንት እና ከትናንት በስተቀር መሆን ነበረበት። ይህን ከአብዛኞቻችን ቀድመው ያደረጉና በማድረግም ላይ ያሉ ብዙ የለውጥ ፋና ወጊዎችና ተከታዮቻቸውም በሥራ ላይ መሆናቸውን ስለምናውቅ ከምሥጋና ጋር ጥሩ ስሜት ይሰማናል - ባለውለታዎቻችን ናቸውና። ሌሎቻችን ዛሬም ገና አልደነገጥን (ብርድም ሙቀትም የማይሰማን) ከሆነ ግን በቅድሚያ መፍትሔ የሚፈልግ ሌላ ትልቅ ችግር አለብን ማለት ነው። የለውጡን እንቅስቃሴ

በአንድ ወይም በሌላ መልክ ለመቀላቀልና የበኩላችንን ለማገዝ ገና አልተዘጋጀንም ማለት ነው። ይህ የኛ የብቻችን ችግር ሳይሆን የለውጥ መሪዎችም የቤት ሥራ ሊሆን ነው። ፖለቲካዊ፣ ማህበራዊና የኢኮኖሚ ፍትሕን ለማስፈን የሚደረግ የለውጥ እንቅስቃሴ የጥቂቶች ብቻ ትርጉት ሊሆን አይችልም። ጥቂቶች መሪዎችም ብዙኃኑን ሕዝብ በተሻለ ሁኔታ የሚያንቀሳቅሱበትን የሚሰራ ሥልጣን ለመቀየስ ይችሉ ዘንድ መሬት ላይ ያለውን ተጨባጭ ሁኔታ በሚመለከት ያላቸውን መረጃ ወቅታዊ ማድረግ ይኖርባቸዋል። ዘሮ ዘሮ ይህ ጽሁፍ የለውጥ መሪዎችም፣ ንቁ ተሳታፊና ደጋፊዎችም ሆኑ የዳር ቆሞ ታዛቢ ኢትዮጵያውያንም እንደየላይ ሁኔታቸው እንዲያጤኑት የታሰበ ነው።

የህዝብ ኑሮ በኢትዮጵያ ቴሌቪዥን ላይ - በነርሱ ዓይን!

“ሥራ ፈጣሪዎች”፣ “የምርት ጀግኖች”ና “ሚሊዮኔሮች”

ኢሕአዴግ በቴሌቪዥንና በሬዲዮ የሚያሳየንና የሚነግረን የኢኮኖሚው ፖሊሲ በፈጠረላቸው ምቹ ሁኔታ ተጠቅመው ሚሊዮኔር የሆኑ በርካታ ተሽላሚ ገበሬዎች (የምርት ጀግኖች) ማፍራቱን ነው። አዲስ ያፈሩት ሐብትና ንብረት በቴሌቪዥን መስኮት እንድንቆጥረው ተደርድሮ ይቀርብልናል። አይሱዙው፣ ጎተራዎቹ፣ መጋዘኖቹ፣ የክብት መንጋው፣ ሰፋፊ የፍራፍሬና የጓሮ አትክልት ማሳዎቹ፣ የመስኖው እርሻ፣ የብረታብረትና የእንጨት ሥራ ድርጅቱ - ምኑ ቅጡ። የጥቃቅንና አነስተኛ ንግድ ፖሊሲአቸውን ተከትሎ የተደራጀ፣ ቁጥሩ ከፍ ያለ ሕዝብ ከነበረበት ዝቅተኛው መደብ ወደ መካከለኛ መደብ መሸጋገሩን - ማደጉንም ያሳዩናል። እነዚህ የሚያቀርቧቸው ሰዎች መንግሥት የሰጣቸውን የብድር አገልግሎት ...፣ ተጠቅመው የራሳቸውን ሥራ ፈጥረዋል፣ ለሌሎችም የሥራ ዕድል ፈጥረዋል እንባላለን። እናም እስካሁን በሕይወታቸው ቆጥረው የማያውቁትን የራሳቸውን ገንዘብ ለመቁጠር ችለው ኑሮአቸው ተለውጧል። “የአንጻራቂው” ስኬታቸው ዝርዝር ረዥም ቢሆን አይገርምም ማለት ነው። ቤተሰባቸውን መደገፍ፣ ልጆቻቸውንም በጥሩ ትምህርት ቤት ከፍለው ማስተማር ጀምረዋል። በባንክ ተቀማጭ ገንዘብ መያዝ መጀመራቸውንም በኩራት ይገልጻሉ። ለራሳቸውና ለቤተሰባቸው ያማራቸውን መግዛት፣ መብላት፣ መጠጣት፣ ጀምረዋል። የቤት ዕቃዎቻቸውን አሟልተው እየተንፈላሰሱ በተድላና በደስታ ይኖራሉ (ኖሩ) ይባሉ..አ.. ላ..አ..ል። ግሩም ተረት።

ሰዎቹ ምንድን ነው የሚፈልጉት?

የፕሮፓጋንዳው ዓላማ ግልጽ ነው። ከሰሜን፣ ከደቡብ፣ ከምሥራቅ፣ ከምዕራብ ኢትዮጵያ የአንድና የሁለት ወጣት፣ ወይም ሴት ወይም ገበሬ ወይም ባለሐብት ስኬት በተደጋጋሚና በማጋነን ያሳያሉ። ይህም ቢሆን ዕውነትና ውሸት ተቀላቅለው የሚቀርቡበት ነው። ዋናው ፍላጎታቸውና ጥረታቸው የጥቂቶችን የስኬት ታሪክ፣ የመላ ሐገሪቱ ወጣቶች፣ ሴቶች፣ ገበሬዎችና ባለሐብቶች የስኬት ታሪክ አድርገን እንድንወስድላቸው ነው። የነርሱን የማያባራ ፕሮፓጋንዳ ደጋግመን ስናይ፣ እኔ ብቻ እሆን እንዴ ወደ ኋላ የቀረሁት? ሌላው ሕዝብ - ሐገሩ አልፎለታል ማለት ነው? ብለን እራሳችንን እንድንጠራጠርና ጥፋቱ ያለው እነሱ ጋ ሳይሆን እኛ ጋ ሳይሆን አይቀርም እንድንል ነው የሚፈልጉት። ስለ አስከፊው የዕለት ኑሮአችን በአእምሮና ልባችን የተቀረጸውን ትክክለኛ ግንዛቤ፣ እምነት፣ ንዴትና ቁጭት ከበታው ማጥፋት ነው ዋናው ፍላጎታቸው። በምትኩም ውሸትን ደጋግሞ በማሳየት አእምሮአችንን ማጠብና የሌለውን አለ፣ ያለውን የለም ብለን ለእነርሱ የሚመች የተሳሳተ ግንዛቤ፣ እምነትና አድናቆት እንድናዳበር ነው የሚፈልጉት። በተጨማሪም ሥራ ሳይሆን በሐሰተኛ ወሬያቸው ብዛት ስለነርሱ ያለንን አመለካከት እንድንቀይር፣ በዙሪያቸው በደጋፊነት እንድንከለክልና ከኢሕአዴግ ወዲያ ድርጅትና መንግሥት ለአሳር እንድንል ይፈልጋሉ። የ“ሺህ ዓመት ያንግሥልን” መልክሯም አትረሳም፣ የፕሮፓጋንዳቸው አዝማች ነች። የኑሮ በቴሌቪዥን ዋናው ጉዳይ ውዳሴ ኢሕአዴግ ካልሆነ ሌላ ታዲያ ምን ሊሆን ነበር? ከንቱ ልፋት! የቴሌቪዥን ፕሮፓጋንዳ ሌላ የመሬት ላይ ዕውነታው ሌላ። በጣም የሚያናድደው ለተመልካችና አድማጭ ያላቸው ንቀትና ዝቅተኛ ግምት ነው። ሕዝቡን ያውም የራሱን የዕለት በለት የኑሮ ዕውነታ ለማስተዋል፣ ለማሳሰል፣ ለማገናዘብ፣ ለመረዳት፣ ለመመዘንና ፍርድ ለመስጠት አቅም የለውም ብለው ያምናሉ። ይህ ለሕዝብ ስድብ ነው!!

ተውኔቱ፤ ደራሲ፤ አዘጋጅና ተዋናዮቹ

ወደጀመርነው ነገር እንመለስና፤ ከላይ ተሸለመ የተባለው ገበሬ (የምርት ጀግና) ዓይነት ዘመድ ወዳጅ ያላችሁ ሰዎች ሁኔታውን በሚስጥር ጠይቁት። የሚያምናችሁ ከሆነ በቴሌቪዥን የተፈጸመውን ማጭበርበርና ዕውነተኛውን የእርሱን ታሪክ ጎን ለጎን አድርጎ ያሳያችኋል። (በቴሌቪዥን ቀርቤ አልዋሽም ብሎ የሚያንገራግርም ድንገት ከተገኘ ሰብብ ተፈልጎ ይታሰራል። ይህ የተደረገና የሚደረግም ነው።) በቴሌቪዥን ከተናገረው ቃልና በማስረጃነት ካሳየው ሐብት ውስጥ ሰባ አምስት በመቶ የሚሆነው በቤቱና በእጁ የሌለ ከበላይ አካል ተቀናብሮ የተሰጠው ሐሰተኛ የፈጠራ ሐብት ብቻ መሆኑን ይነግራችኋል። “ከበላይ አካል” ያልኩት የተውኔቱ ደራሲዎች (የፕሮፓጋንዳው ነዳሬዎች) ከጫካ ባመጡትና ከደርግም በወሰዱት ድርጅታዊ የአሠራር ዘዴ የተቀነባበረ ፕሮግራም መሆኑን ለመጠቀም ነው። ተዋናዮቹም (“የምርት ጀግኖቹ”) ሙሉ በሙሉ በጥንቃቄ የተመረጡ የኢሕአዴግ ካድሬ፤ አባልና ወይም ደጋፊ ናቸው። የፕሮፓጋንዳው ፕሮግራም በሚሰራበት አካባቢ ያለው የኢሕአዴግ (የመንግሥት) መዋቅር ሰዎች ናቸው የሚጠየቁትን ሰዎች መርጠውና አስጠንተው ለኢቴቪና ሬዲዮ “ጋዜጠኞች” የሚያስረክቡት። ከላይ ከተገለጸው አንዱም ተራም ሆነ ጠንቃቃ ግምት ወይም ጭፍን ክስ አይደለም። በዓይናችን ያየነው በጆርጃን (አንዳንዴም ከራሳቸው) የሰማነው ነገር ነው። የኢሕአዴግ መዋቅር እኮ ‘ወንጌት’ ነው። ምሥክር መቁጠሩ ይጠቅማልና ነው እንጂ፤ የሚፈጸመውን ማጭበርበር ሊቴቪን ወይም ሬዲዮ የተከታተለ ኢትዮጵያዊ ሁሉ በየዕለቱ የሚታዘበው ነገር ነው።

የኛ ምሥክርነት ይቆይ። በሳምንታዊው ‘አዲስ አድማስ’ ጋዜጣ ላይ (ታህሣሥ 17/2002 ዓ.ም.) “**ከዚህ ውጭ ምን ማድረግ እንችላለን?**” በሚል የተማጽኖ ጥያቄ (ጎራስ ርዕስ) አንድ የኢቴቪ ባልደረባ የተናዘዘውን ተመልከቱ። “ኢቴቪ ... (በራሱ) አቅዶ የሚሰራቸው ፕሮግራሞችና ዜናዎች እጅግ ጥቂት ናቸው። ... ፖሊቲካዊ ይዘት ያላቸው ፕሮግራሞች ዕቅድ ይዘት የሚወሰነው ከድርጅቱ ውጭ (በመዋቅር) ባሉ የመንግሥት ባለሥልጣናት ነው።” ብሏል የኢቴቪው ባልደረባ (እግዜር ያውጣውና።) ይኸው ውስጥ አዋቂ በተጨማሪም ጣቢያው በቅርቡ በግል ጋዜጦች ላይ አስጸያፊ የስም ማጥፋት ዘመቻ ያካሄደበት ፕሮግራም ስለተዘጋጀበት ሁኔታ የምሥክርነት ቃሉን ሰጥቷል። ይህም አጠቃላዩን የኢቴቪን አሠራር ቁልጭ አድርጎ ያሳያል።

“ዕቅዱ የመጣው ከድርጅቱ ውጭ ባሉ የመንግሥት የሥራ ኃላፊዎች ነው። በፕሮግራሙ ላይ የሚጠየቁ ሰዎች፤ የስክሪፕቱ አጻጻፍ፤ ይዘት፤ አቀራረብ ተወሰነ፤ ሌላው ቀርቶ በሚስጥር እነማን እንደሚያዘጋጁ (ከጥቂቶቹ በስተቀር የገዢው ፓርቲ አባላት ናቸው)፤ ስክሪፕቱ ሲጻፍ፤ ምስል ሲቀናበር የላይኞቹ ሲያዩት፤ ይህ ይጨመር ይህ ይቅር ሲሉ ቆዩ በመጨረሻ የበላይ ኃላፊዎቹ ሲፈቅዱ ተላለፈ።” ዕውነታው ይህ ነው።

በነገራችን ላይ ፕሮግራም በሚስጥር እንዲያዘጋጁ የሚመረጡት ሰዎች ኢሕአዴጋዊ መጠሪያቸው “ልማታዊ ጋዜጠኞች” አይደል? እነዚህ የአዲስ ነገሩ ጋዜጠኛ “ዞምቢዎቹ” የሚላቸው ዓይነት ናቸው። ዞምቢዎች!! እነዚህ ዞምቢዎችና ጌቶቻቸው የበሬ ወለደ ቅጥፈትና ፕሮፓጋንዳቸውን በቀላሉና በማንክላቸው ለማሰራጨት የማይቸገሩበት ምክንያት ግልጽ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ብዛት፤ የሐገሪቱ ሰፊ የቆዳ ስፋት፤ የተራራቀ የሕዝብ አሠፋፈር፤ የመረጃና መገናኛ ቴክኖሎጂ አለመስፋፋትና የነጻ ሜዲያ ክልከላና አፈናው አንድ ላይ ሆነው ነው የተመጡቸው።

በዚህ መሥመር እንዲቀጥሉ የሚገፋቸው ሌላው ነገር ደግሞ ስለ ፕሮፓጋንዳ ምንነት ያላቸው የተሳሳተ “ዕውቀት” እና ተሞክሮ ነው። “አንተ ብቻ ሳትታክት ውሸትን ተናገር፤ ከመደጋገም ብዛት ዕውነት መስሎ ይታይልህል።” የሚለውን መመሪያ ከየትኛው አምባገነን እንደተማሩት እናውቃለን። የኢትዮጵያ ሕዝብ በምርጫ 97 ዋዜማ ለአጭር ጊዜ የውስጡን ሀሳብ የመግለጽና መረጃ የመለዋወጥ ነጻነት አግኝቶ ነበር። ያንን በሚገባ ተጠቅሞ ስለኢሕአዴግም ሆነ ስለ አደንቋሪ ፕሮፓጋንዳው ያለውን ጥልቅ ግንዛቤና መከፋትና መቆጣቱንም አሳይቷል። ጽኑ የሆነ የለውጥ ፍላጎቱን በምርጫ ድምጹና ካርዱ በዓለም ፊት ገልጿል።

ኢሕአዴግም ይህንን የሕዝብ ጠንካራ ዕውቀት፤ እምነትና አቋም ስለተረዳና ሕዝቡንም ስለፈራ ይመስላል ፕሮፓጋንዳውን እንዲያውም ይበልጥ አጠናክሮ የቀጠለበት። መረዳቱስ ባልከፋ ነበር። ግምገማውና የሄደበት የእርምጃ አቅጣጫ ግን እጅግ የተሳሳተ ነው። “ሕዝቡ የጠላን ስላልሠራንለት ሳይሆን፤ የሰራንለትን በቅጡ ስላልነገርነው ነው። ስለዚህ መፍትሔውና የቀረን ነገር ሜዲያውን ሁሉ የልማታችን አብሳሪ ማድረግ ብቻ ነው። በውስጡ ያሉትንም ተቀጣሪዎች ልማታዊ ጋዜጠኛ ብሎ የውሎአችንን ዜና አቀናባሪና የገድላችን አብሳሪ ማድረግ ብቻ ነው፤ በቃ።” ‘ራዕይ’ የሚባለውን የርእዮተ ዓለም መጽሔታቸውን ተመልከቱ። ሌላ ግምገማና መፍትሔ የለም። ስለዚህ ኢሕአዴግ ከቴሌቪዥን መስኮት ላይወርድ ምላል። ይህ የሚሆነው ከሥልጣን ሲወርድ ብቻ ነው። እርማችሁን አውጡ! እርሱ እንደሆነ “ዲሽ የሌላችሁ እንዴት አመሻችሁ!” እያለን ይቀጥላል። እናም በመሬት ላይ ያለውን አስቀያሚ ገጽታውን ለማሻሻል ከመጣር ይልቅ በቴሌቪዥን ላይ ተጣብቆ በበሬ ወለደ ቅጥፈት መዋል ማደሩን መርጧል። በኢቴቪ የውበት ሳሎን ኩሉን፤ የጥፍር፤ የከንፈር፤ የቅንድብ፤ የጸጉር መዋቢያውን በዓይነት እያለዋወጠ ሲቀባባና በልዩ ልዩ ቋንቋ ራሱንና ራሱን ብቻ ሲያንቆለጻጸስ ውሎ ያድራል። ለነገሩ ከዚህ የተለየውን (ትክክለኛውን) አማራጭ ሊወስድ አይችልም። ምክንያቱም ተፈጥሮውን መቀየር አይችልም። የሕዝቡን ኑሮ በተጨማሪ ለመቀየር መፍጨርጨር የሕዝብ መንግሥት መሆንን ይጠይቃልና!! ይህንን ፀጋ ከየት ሊያመጣው ይችላል? ስለዚህ ነገሩ ሁሉ ከድጡ ወደ ማጡ ሆነበት። ኢሕአዴግ እንደተመኘው በሕዝብ ግንዛቤና አመለካከት ላይ ያመጣው አንዳችም ለውጥ የለም፤ ከፍርሐት በስተቀር። ሕዝቡ እያለ ያለው “ማወቁን እናውቃለን፤ ብንናገር እናልቃለን” ነው። ያም ሆነ ይህ የኢትዮጵያ ሕዝብ ሕይወቱን በቴሌቪዥን ላይ እንዲህ “እየቀጨ” ነው። ዲሽ ያላችሁ ታድላችሁ!!

ስደት እንደ አማራጭ

ይህ ሁሉ ኑሮ የቴሌቪዥን ላይ መሆኑ ቀርቶ የአብዛኛው የኢትዮጵያ ወጣት የመሬት ላይ የስኬት ታሪክና ምሥክርነት ቢሆን ኖሮ ሁላችንም ምንኛ ደስ ባለንና በኮራንም ነበር?! ቁጭትና ጨካኝነትንስ ሌላ ለምን ሆነና? ነገር ግን በብዙ ሚሊዮኖች የሚቆጠሩት ድምፅ አልባ የኢትዮጵያ ወጣቶች የኢሕአዴግ አባል ወይም ደጋፊ ባለመሆናቸው ብቻ ይህን ለጥቂቶች በአድልዎ የተሰጠ ዕድል እንደተነፈጉ ናቸው። እነዚህ ወጣቶች ይህን አይን ያወጣ የመሬት ላይ አድልዎና በሽፍጥ የተሞላ የኢቴቪ ፕሮፓጋንዳ በንጽጽር ሲያዩ “እውነት ይህ ሐገር የማን ነው?” በማለት ልባቸው ይሸፍታል።

ወጣቶቻችን፤ የአሜሪካውን ዲቪ ተዉትና ወደ ደቡብ አፍሪካ፤ ምሥራቅና ሰሜን አፍሪካ፤ ወደመካከለኛው ምሥራቅና የባህረሰላጤው አገሮች በገፍ የሚሰደዱበትና እዚያም ፍዳቸውን እያዩ የሚኖሩበት አንዱ ዋና ምክንያት ይህ ምሬት አይደል? የሩቁን ጊዜ ትተን፤ በቅርቡ በሱዳን፤ በሊቢያና በአረብ ኤሜሬቶች በስደተኛ ወገኖቻችን ላይ በየሐገሮቹ ፖሊስና በቀጣሪዎቻቸው የተፈጸመባቸውን ግፍ አይተናል ስምተናል። መከራው ማብቂያም የለው። የኢኮኖሚው ስደት ሦስተኛው የመከራ ምዕራፍ መሆኑ ነው። ከስደት የተጠበቀው እፎይታ ቀርቶ ሌላ ሲገጥም የት ይደረሳል? የሐገር ቤት አስከፊው ድህነትና የኑሮ ውድነት የመጀመሪያው መከራ ነው። የኢትዮጵያ ቴሌቪዥን እብሪተኛ ቅጥፈት ደግሞ ሌላው ህመም!

ይቀጥላል